

mand (Milling) tilladt mig at stille et Forslag, som gaar ud paa, at de, der ere indskaltede som Militære eller gjøre militær Tjeneste, naar Krigsskatten opkræves, skulle være fritagne for at udrede den, hvilket jo allerede i Lovforslaget er bestemt for de Besiddere, der i Løbet af det Halvaar, der gaaer forud for en af Skatteterminerne, mindst i 8 Uger have gjort militær Tjeneste. Det forekommer mig, at, dersom disse behøve en Fritagelse for Krigsskats Svarelse, er det langt rimeligere at tage Hensyn til de Personer, der gjøre militær Tjeneste, naar Krigsskatten opkræves, da disse vist i Reglen vilde være ude af Stand til at svare den.

Sonne Jeg troer neppe, at nærværende Lov vil blive modtagen med stor Tilfredshed af Befolkningen, ikke fordi den udskriver en stor Skat, thi jeg er overbevist om, at enhver Skatteyder med Glæde vil yde det, der fordrer af ham i disse Trængsels Tider, men fordi den forlanger en ny Skatteopkrævning, indfører en ny Rigning, og fordi Rigningsresultatet efter min Mening vil stille de forskellige Skatteydere i et andet Forhold til hverandre, end de tidligere have været vant til at see. Jeg kan imidlertid godt forstaae og kan anerkjende de Grunde, som have bevæget det andet Thing til at vedtage en Indkomsskat istedetfor det Forslag, der var forelagt af Regeringen, og som vistnok vilde være blevet modtaget med Tilfredshed af Befolkningen. Den væsentligste af disse Grunde for at vedtage en Indkomsskat er efter min Mening den, at man derved faaer et fast Begreb om de forskellige Egenes Skatteevne og Skatteindtægt; thi hvormeget man end har gjort sig Umage for at fordele Skatten ligeligt paa de forskellige Distrikter, saa holder jeg mig dog overbevist om, at det vil vise sig, at man kommer til at yde i meget forskjelligt Forhold; man vil paa somme Steder komme til at svare 3 pCt., medens man paa andre Steder vil komme til at svare meget mere, ja jeg troer indtil 3 Gange 3 pCt. Det, som jeg imidlertid kunde forlange, naar man gaaer ind paa en saadan ny Skattebasis, var, at man vel saavidt muligt benyttede sig af de Fordele, man

tænker sig ved den nye Maade at ligne Skat paa, men at man tillige ved Siden deraf dog beholdt saameget af den Gamle, som er anerkjendt for godt, og det Væsentligste, som jeg i denne sidste Henseende formener, at man burde have bibeholdt, var Hensynet til Formuen. At denne har en betydelig Indflydelse paa Evnen til at betale Skat, troer jeg er uimodsigeligt. Jeg vil f. Ex. sætte, at en Haandværksmand som forøvrigt Intet eier, har af det Haandværk, han driver, fornemmelig ved sine egne Hænders Gjerning, en Indtægt af 400 Rd. om Aaret, hvilken Indtægt dog be-roer paa, at han beholder Helbred til at kunne udføre sit Arbejde; han kommer da, som Loven foreligger, til at svare lige saa Meget i Skat, som f. Ex. en Kapitalist, der har 10,000 Rd. paa Rente, og altsaa aldeles Intet behøver at foretage for at erhverve sin Indtægt; men det forekommer mig dog, at Skatteevnen maa være betydelig større hos den Sidste end hos den Første. Jeg troer derfor, at naar man skulde slaae ind paa en ny Skattebasis, burde man tage Formuen med. Jeg skal villig erkjende, at Formuen i og for sig ikke har megen Betydning, naar den ingen Indtægt giver, og hvis den giver en saadan, bliver den jo belastet igjennem Indtægtskatten; men alligevel troer jeg ikke, at den ganske bør forbigaaes. Jeg har tænkt, at naar der f. Ex. blev lagt en Skat af en halv pro mille paa Formuen, saa vilde der blive et bedre Forhold; i saa Fald vilde en Kapitalist som den, jeg nylig nævnte, komme til at svare 5 Rd. mere i Skat end Haandværksmanden, der Intet eiede, og som alene levede af sine Hænders Gjerning, og jeg troer, det vilde give et temmelig passende og ligeligt Forhold. Skulde man imidlertid gaae ind paa at foretage saadanne større Endringer, saa vilde man ganske vist ikke under de nærværende Forhold have Tid til at foretage de dybtgaaende Undersøgelser, som i saa Fald vilde være fornødne, og jeg for mit Vedkommende maa fuldelig anerkjende de Grunde, der under første Behandling bleve anførte af den høitærede Afd. Landsthingsmand for 1ste Aarss (Krieger), ifølge hvilke man maatte tage denne Lov, som den var, og ifølge hvilke man vilde vise Fædrelandskjerlighed ved at vedtage